కథానిక

ఊహ

మనుషుల్లో ఎదుటి వారి గురించి ఊహించే ఊహలు ఎక్కువ. ఆ ఊహలు, యదార్థం కాదనే నిజం ప్రత్యక్షంగా తెలిస్తే...

ఇందిరా రంగారావు

అపర్ణకి చాలా చికాకుగా ఉంది. రోజులో ఎన్ని గంటలు ఈ కరెంటు కట్ చేస్తూ వుంటారో అని. భర్త శేఖర్‌కి ఉద్యోగరీత్యా పూనేకి ట్రాన్స్‌ఫర్ అయ్యింది. సహజీవన అపార్టుమెంట్సులో ఒక ఫ్లాటు అద్దెకు తీసుకొని ఉంటున్నారు. కూతురు అలేఖ్య, కొడుకు సన్ని, శేఖర్, అపర్ణ పూణేకి మెల్లిగా అలవాటు పడ్డారు. బిల్డింగ్ మొత్తానికి వీళ్ళు ఒక్కరే తెలుగువాళ్ళు. ఒక విధంగా చెప్పాలంటే కాస్మోపాలిటిన్ కుటుంబాలు ఇలా అన్ని రకాల కుటుంబాలు ఉండటం బాగానే ఉందనుకొంది అపర్ణ. ఒక్కొ ఫ్లోరులో నాలుగు కుటుంబాలు ఉన్నాయి. తలుపులు తెరిస్తే ఎదురుగా మిగతా మూడు ఫ్లాట్ల తలుపులు తెరిచిఉంటాయి. కరెంటుపోయినవుడు, వెలుతురు, గాలికోసం వాళ్ళతోబాటు తను తలుపులు తెరిచేది. వచ్చిన కొత్తలో అపర్ణకి తీరిక సమయం దొరకటమే గగణమయ్యేది. అలాంటిది మిగత మూడు ఇళ్ళవాళ్ళ పని ఎవుడు పూర్తిచేసుకుంటారో ఏమో తెలవదు వెంటనే "భాభీజీ" అంటు ఇంటిలోనికి వచ్చేయటం పరిపాటి అయ్యేది. ఇలా ఇంటికి వచ్చిన స్నేహితురాళ్ళకి టీ, బిస్కెట్లు ఏది వీలుంటే అది ఇచ్చేది "అతిథిదేవోభవ" అని చూసుకొవేది. వాళ్ళ కబుర్లు అయ్యేదాక ఓపికతో వింటూ భరించేది. దానివల్ల తను తెలుసుకున్నది ఏమంటే ఉత్తుత్తి కబుర్లు, ఒకర్ని గురించి మరొకరిమీద చాడీలు చెప్పటంతో రానురాను ఈ స్నేహితురాళ్ళ రాకపోకలు విసుగును కల్గించేవి. కరెంటు పోతే, గాలి, వెలుతురు లేకపోయినా భరించగలనుకాని, వీళ్లనింక భరించటం చాలా కష్టమనుకొని తలుపులు వేసుకొని తన పని చేసుకోవటంలో నిమగ్నురాలయ్యేది. ఇలా చేయటంతో అపర్ణ పనులన్నీ సవ్యంగా చేయగల్గేది. పక్క కుటుంబాల వారికిది కంటకంగ ఉండేది. "బాభీజీ ఆజ్‌కల్ ఆప్ మిల్తైసహీ హే! క్యాబాత్ హే" అంటు తలుపులు తట్టి మరీ అడిగేవారు. అపర్ణకి ఏం చెప్పి వీళ్ళనుంచి తప్పించుకోవాలా అని కోపం వచ్చినా అణుచుకొని తలుపులు తెర్చి అన్యథా భావించకండి. నాకు పనిమనిషి లేదు. భర్తకి పిల్లలకి అన్ని వేళకి అమర్చుకోవాలి. మన మాటల వల్ల నా పనులు టైంకి సవ్యంగా చేయలేకపోవటమే ముఖ్య కారణం. నా పనులు పూర్తికాగానే నేనే స్వయంగా మీ ఇళ్ళకు వస్తానని చెప్పి తలుపులు మూసికొని కుర్చీలో కూర్చుండి పోయేది కళ్ళు మూసుకొని.

అపర్ణకి రొటీనుతో జీవితం చాలా విరక్తిగా అనిపించేది. తెల్లవారి లేచింది మొదలు, విసుగు, విరామం లేకుండా శేఖరుకి, పిల్లలకి అన్నీ అమర్చాలి, బజారు పనులు, బ్యాంకు పనులు, పిల్లల చదువు విషయాలు ఒకటేమిటి అన్ని పనులు తనే ఛూసుకోవాల్సి వచ్చేది. ఈ సంసారం అవేది కూడా ఉద్యోగం చేయని స్త్రీలకి ఇరవై నాలుగు గంటల డ్యూటీ అనుకొనేది. భర్త శేఖర్ ప్రొద్దున్న ఇల్లు విడిచి వెళ్ళిన వాడు ఇంటికి తిరిగి రావటం ఇక చీకటి పడిన తర్వాతే. వీటన్నిటితో ఒక రెండు రోజులు మార్పుకోసం ఎక్కడికైన వెళ్ళివస్తే బావుండును అని కోరుకొనేది.

పూణేలో తెలుగు పుస్తకాలు స్టేషను దగ్గర ఉండే బుక్‌స్టాల్‌లో దొరుగుతాయని తెల్సుకొంది. బజారుపని పూర్తి చేసుకొని స్టేషన్ దగ్గర ఉండే బుక్‌స్టాల్‌కు వెళ్ళి ముందుగా ఏమేమి మెగజైన్స్ ఉన్నాయో అని చూసుకొంది. వాటిల్లోంచి తనకిష్టమైన పత్రికను తీసుకొంది. బాల్కనీలో కూర్చుని పత్రిక తీసి మెల్లగా చదవటంలో నిమగ్నురాలైంది. ఆడుకొంటామంటూ పిల్లలు బయటకు వెళ్లిపోయారు. కాలింగ్‌బెల్ మోగటం విని, లేచివెళ్ళి తలుపులు తెర్చి చూసింది అపర్ణ. శేఖరు అల్సిపోయిన ముఖంతో చిరునవ్వు చెరనీయక అలానే నించుని ఉన్నాడు. ఆతని చేతిలోని ఫైల్స్, టిఫిన్ బాక్స్, వాటర్ బాటిల్ ఉన్న బ్యాగ్ చేతిలో తీసుకొంది. శేఖరు లోపలికి వస్తూ "మనుషులు ఎక్కువ బస్సులు తక్కువ అబ్బా! క్యూల్లో నించుని నించుని నీర్సం వచ్చేస్తోంది. ఈసారి బోనస్ డబ్బుతో స్కూటర్ కొనుక్కొంటే గానీ పని జరిగేలా లేదు అపర్ణ" అంటూ కుర్చీలో నడుం వాల్చాడు. కిచెనుకి వెళ్ళి ముందుగానే చేసి పెట్టుకున్న ఉప్మా, కాఫి ట్రేలో పెట్టి అతని ముందు ఉంచింది తను ఒక కుర్చీ ఈడ్చుకొని ఎదురుగా కూర్చుంది. "ఉప్మా భేషుగ్గా ఉందోయ్. తెల్ల దొరలవల్ల మనకు అలవాటైన వ్యసనం ఈ కాఫీ ఉంది చూశావూ, అల్సటపోయి, జీవం పుంజుకొనే గొప్ప ఔషధమిది" అన్నాడు. శేఖరు మాటలకి చిన్నగా నవ్వుకుంది అపర్ణ. జేబులోంచి పొడుగాటి కవరు తీసి అపర్ణ చేతికిచ్చాడు శేఖరు. "మీ అన్నగారు వీరభద్రంగార్నించి స్పీడు పోస్టులో వచ్చింది." అన్నాడు. అన్నగారి కొడుకు శ్యాం అమెరికాలోని ఒక పెద్ద హాస్పటలులో డాక్టరుగా పనిచేస్తున్నాడు. వాడి పెళ్ళి విశేషాలతో ఉన్న ఉత్తరం అది. శ్యాం ఇండియాకు వచ్చాడని, వెంటనే ఒక సంబంధం ఖాయం చేశామని తక్కువ వ్యవధి ఉండటం వలన శుభలేఖలు ప్రింటు చేయించలేకపోయామని, ఒక వారంలోపే పెళ్ళి ముహుర్తం పెట్టుకొన్నామని మీరంతా సకుటుంబ సమేతంగా వచ్చి శ్యాం పెళ్ళి దగ్గర ఉండి జరిపించాల్సిందిగా, కోరుతున్నానని, పెళ్ళి కార్యక్రమాలు. ఎలా నిర్ణయించింది తెలియ జేశాడు. పెళ్ళి ముందురోజు ఒడుగు, భోజనాలు పెట్టు

కొన్నామని, సాయంత్రం పెళ్ళికొడుకుని చేయటం దగ్గర వారికి మాత్రం డిన్నరు ఉంటుందనీను, ఇకపోతే పెళ్ళిరోజు ప్రొద్దున్న స్నాతకం, కాశీయాత్ర ఇంట్లోనే చేస్తున్నామని, అటుపిమ్మట మగపెళ్ళి వాళ్ళంతా బ్యాండు మేళంతో పెళ్ళి హాలుకి తరలి వెళ్తామని, టిఫిను కార్యక్రమం అంతా పెళ్ళి హాలులోనే అని తర్వాత పెళ్ళి తంతు పూర్తి కాగానే మధ్యాహ్నం భోజనాలు, సాయంత్రం రిసెప్షను, పాటకచేరి కార్యక్రమాలు ఉంటాయని విశదీకరించి తెలియబర్చారు వీరభద్రం.

మార్పు కావాలని ఎంతగానో కోరుకుంది. తన మనసులోని మాట తన్నగారి కొడుకు పెళ్లిరూపంలో తీరబోతోందని ఎంతగానో సంతోషించింది అపర్ణ. "పెళ్లికి వెళ్లటం గురించి మీ ఉద్దేశ్యం తెలియజేయండి, వ్యవధి చాలా తక్కువ, వెళ్ళే మాటుంటే అన్ని అమర్చుకోవాలి, ఏర్పాటులు చూసుకోవాలి మరి" అని శేఖర్ వంక సంతోషంగా చూసింది.

"అపర్ణ నీకు తెలియని విషయమంటూ ఏమీ లేదు మన మధ్య, అయినా నీవు అడిగావు కాబట్టి నా అభిప్రాయం తెలియజేస్తున్నాను. వినుమరి, ఇవుడీమధ్యనే ఈ ఊరికి ట్రాన్స్‌ఫర్ మీద వచ్చాము. కాబట్టి శెలవు ఇంత త్వరలో ఇస్తారా అనేది చూడాలి. పిల్లల చదువులకి ఆటంకం. వాళ్ల పరీక్షలు దగ్గరకు వస్తున్నాయి. వాళ్ళ స్కూలు నుంచి పర్మిషన్ విషయం చూడాలి. రైలు టిక్కెట్లు, పెళ్ళికొడుకు చదివింపులు, మన ఖర్చులు అన్నీ కలుపుకొని ఐదారువేలైనా సమకూర్చుకోవాలి. ఇంతకన్నా గిఫ్టు చెక్కు పంపి, ఫోనులో అందరితో మాట్లాడటం సబబనిపిస్తోంది".. అన్నాడు శేఖరు.

అపర్ణ కాఫీ, టిఫిను ప్లేటు వున్న ట్రేను చేతికి తీసుకొని కళ్ళలో నీరు ఉబుకుతుండగా మౌనంగా కిచెనువేపు అడుగులు వేసింది. సరిగ్గా ఆలోచిస్తే శేఖరు చెప్పిన మాటలు వాస్తవంగానే అనిపించాయి. వుట్టింటివార్ని తల్చుకుంటే కాస్త భయమనిపించింది. ఒక్కగానొక్క మేనల్లుడి పెళ్లికి రాలేకపోయారని ఎంతగా ఆడిపోసుకుంటారో అని, ఏం చేయాలి అనుకొంది. మధ్యతరగతి కుటుంబాల్లో మామూలు కోరికలు తీరాలంటే మరి ఎన్నో వదులుకోవాల్సి వస్తుందని మనసుకి నచ్చజెప్పుకొంది అపర్ణ.

ప్రొద్దునే "ఆఫీసులో చాలా పనివుందని" శేఖరు వెళ్ళిపోవడం తను గమనించింది. యధావిధిగా పనులన్నీ ముభావంగానే చేసింది. పిల్లలు స్కూలుకు వెళ్లిపోయారు. ఇంతలో కాలింగ్‌బెల్ మ్రోగడం విని తలుపులు తెరచి చూసింది. ఎటూ కానివేళ ఎవరయివుంటారో అనుకొంది. ఎదురుగా శేఖరు చిర్నవ్వుతో ఒక కవరు తన చేతికి అందించాడు. "ఈరోజు సాయంత్రం బొంబే, హైదరాబాద్ ఎక్స్‌ప్రెస్‌కి రైలు టిక్కెట్లు తీసుకున్నాను. టిక్కట్లు, డబ్బు కవర్లో పెట్టాను. నీవు ప్రయాణానికి అన్నీ

భారీ బిల్లు

సుస్మితా సేన్‌కు అతి వ సంఖ్యలో సినిమాలున్నాయి చేతిలో. కారణం ఆమె ప్రవర్తనే. ఆమె విడిది చేసే ఫైవ్‌స్టార్ హోటళ్ళ బిల్లులు వాళ్ళే భరించాలి సరికదా రూముల్లో ఆమె ప్రవర్తన దుర్భరంగా వుంటుందట. తన మిత్రబృందాన్నేసుకుని రూంలో వస్తువులను చెల్లాచెదురు చేస్తుందట. సోఫా కవర్లు కంపుగా చేస్తుందట. మరి అమ్మడికి సినిమా ఆఫర్లు ఎక్కడినుంచి వస్తాయి.

సిద్ధం చేసుకో, నేను పిల్లల్ని స్కూలు నుంచి పర్మిషను తీసుకొని ఇంటికి పిల్చుకువచ్చేస్తాను" అని పరుగుతో బయటకు వెళ్ళిపోయాడు శేఖరు.

ఆశ్చర్యపోవడం తనవంతయింది. భర్తని తప్పుగా అర్థంచేసుకుంది. ఇంతమంచి వ్యక్తిత్వం వున్న శేఖరు తన భర్త అయ్యాడని ఎంతో సంతోషంతో కూడిన అనుభూతిని పొందింది అపర్ణ.

పిల్లలు ఆలేఖ్య, సన్ని. శ్యాం పెళ్లికి వెళ్తున్నామని ఎంతో సంతోషించారు. ఇంటికి తాళంపెట్టి ఆటోలో స్టేషన్‌కు చేరుకున్నారు. ముందుగా టిక్కెట్లు రిజర్వు చేసుకోవడం వల్ల కష్టంలేకుండా కంపార్ట్‌మెంట్‌కు చేరుకున్నారు. కూలీకి డబ్బులిచ్చి "హమ్మయ్య రైల్లోపడ్డాం" అని ఊపిరి పీల్చుకున్నారు అపర్ణ, శేఖరు. పెళ్ళిళ్ల సీజను కావడం వల్ల రష్ బాగావుంది. ప్రయాణీకుల పరుగులు,, అమ్ముకునేవారి అరవులతో ప్లాటుఫాం గోలగోలగా వుంది. వాళ్లకి ఎదురుగా పాలరాతి శిల్పంగా వున్న ఇరానీ అమ్మాయి కూర్చొనివుంది. ఎవరికీ కన్పించకుండా తల వంచుకొని కన్నీళ్ళు తుడ్చుకుంటోంది. ఆమె ఒళ్ళో రబ్బరు బొమ్మలావున్న చిన్న బేబీ కూర్చుని ఏడుస్తోంది. కిటికీని ఆనుకొని ఇంకో ఇరానీ ముసలామె ఏడుస్తూండటం గమనించింది అపర్ణ. ప్రక్కనే సర్దార్‌జీ ఆందోళనతో ఇరానీ అమ్మాయినీ, ముసలామెనీ చూస్తుండటం జరిగింది. ఇరానీ అమ్మాయికి ఇరవైఏళ్ళ వయసు వుంటుందనిపించింది. ఇరానీ అమ్మాయి, కిటికీదగ్గరున్న ముసలామె చేతిని తీసుకొని కళ్ళకి అద్దుకొంది. చేయి ఊపుతుండగా రైలు మెల్లగా కదిలి వేగాన్నందుకొంది. సర్దార్‌జీ బేబీని ఎత్తుకొ[illegible] జేబులో వున్న కీచైన్‌తో ఆడించడం చేశాడు.

ఎన్నో ప్రశ్నలు అడగాలనుకొంది అపర్ణ. ఇరానీ అమ్మాయి భర్త. సర్దార్‌జీ ఏమనుకొంటాడో అని ఆప్రసక్తిని విరమించుకొంది. ఇరానీ అమ్మాయి ఓ పది, పన్నెండు గజాలుండి గోధుమరంగుతో వున్న సిల్కు ఘాగ్ర, అదే రంగులో పొడుగు చేతులున్న చోళీ, పల్చని షిఫానుకి అందమైన లేసుతో వుండే చున్నీని తలమీంచి ముసుగు వేసుకొని, ఒళ్లంతా కప్పుకొని, నాజూకుతనం ఉట్టిపడేలా, ఎంతో అందగత్తె అన్పించేలావుంది. ఇంత అందంగా ఎలా సృష్టించాడో ఈ అమ్మాయిని భగవంతుడు అనుకొంది! ఇంత అందమైన ఇరానీ అమ్మాయి పేరు ఇంకెంత అందంగా వుంటుందో అని అనుకొంది అపర్ణ. రైలు కుదుపుకి చల్లగాలికి, సర్దార్‌జీ ఒళ్ళో బేబీ హాయిగా నిద్రపోయింది.

"ఏమండీ!మన ఎదురుగా కూర్చున్న జంటను చూశారా?". అమ్మాయి ఇరానీ, భర్త పంజాబీ. ఇంటర్‌కాస్ట్ పెళ్ళిళ్లు చాలా ఎక్కువయ్యాయి ఈరోజుల్లో. ఈ జంట ఇరువేపులా తల్లిదండ్రులు ఎన్ని. కష్ట-నష్టాలకు గురైవుంటారో కదా! బేబి ఎటూ కాకుండా అవుతుంది. ఎందుకంటే జాతి, మత బేధాల వల్ల." అని చెప్తూ శేఖరువంక చూసింది అపర్ణ. "ఎవరికి ఎలా ఇష్టమో, ఆలోచించుకొని పెళ్ళిళ్లు చేసుకోవడంలో తప్పుగా అన్పించడంలేదన్నాడు" శేఖరు. "చెప్పడం చాలా తేలికండీ, మనదాకా వచ్చినప్పుడుగానీ అర్థం తెలీదులెండి అంది. ఇరానీ అమ్మాయి పేరు యాస్మిన్ జుబేదా మొహరున్నీసా, నసీమా, వహీద, జాహీద, దిల్‌నవాజ్, ఏదైతే బావుంటుందో అని వర్ణాంతర వివాహాల గురించి, చర్చించుకొని, కాలక్షేపం చేసుకున్నారు శేఖరు, అపర్ణలు. ప్రొద్దున్నించి పెళ్లి ఎక్సైట్‌మెంటు ప్రయాణ బడలికతో, త్వరగా డిన్నరు ముగించుకొని, అంతా నిద్రలోకి జారుకున్నారు.

బేగంపేట స్టేషను వచ్చేసింది తెల్లారకుండానే. శేఖరు పిల్లల్ని తీసుకొని, హమాలీని తెస్తానంటూ ప్లాట్‌ఫాం వేపు వెళ్ళాడు. ఎదురుగా సర్దార్‌జీ కన్పించలేదు. బేగంపేట స్టేషన్లో రైలు ఎక్కువ సమయం ఆగదు. ఇరానీ అమ్మాయి చక్రాలున్న సూట్‌కేసుని ఒక చేతికి తీసుకుంది. ఇంకో చేత్తో బేబీని ఎత్తుకొంది. అపర్ణకేసి చిర్నవ్వుతో నవ్వుతూ "హల్లో అంటీ అంది స్వచ్ఛమైన తెలుగులో" అంటీ ప్రయాణం బాగా జరిగింది. వూణే స్టేషన్లో కిటికీ దగ్గర నించున్న ముసలామె మీరనుకున్నట్లు మా అత్తగారే. సర్దార్‌జీ నాతోటి ప్రయాణీకుడు మాత్రమే. మీరనుకున్నట్లు నాపేరు నిజంగా దిల్‌నవాజ్. నేను పుట్టిపెరిగింది హైద్రాబాద్ కావడం వల్ల తెలుగుభాష మాట్లాడటం వచ్చును. మీరు చర్చించుకొన్న కొన్ని విషయాలు రైలు శబ్దానికి సరిగ్గా వినిపించలేదు. ఈప్రయాణం ఎప్పటికీ గుర్తు పెట్టుకొంటాను. ఖుదాహాఫీస్" అని నవ్వుకొంటూ జనంలో కల్సిపోయింది ఊహసుందరి.

జరిగిన పొరబాటు తల్చుకొంటూ బిత్తరపోవటం అపర్ణవంతైంది.ఇది నిజమని రైలు కూతవేసి, ఊహకి అంతులేదంటూ ముందుకుసాగింది.